

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 75/2026
08.05.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Гордане Комненић, Марије Терзић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Миловановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, ВП ... Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1289/2025 од 15.10.2025. године, у седници одржаној 08.05.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1289/2025 од 15.10.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1289/2025 од 15.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 780/2024 од 27.01.2025. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име законске затезне камате због доцње у исплати разлике зараде за период од 01.11.2014. године до 30.09.2021. године, исплати укупан износ од 82.373,94 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 99.640,00 динара са законском затезном каматом на износ од 74.250,00 динара почев од дана извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1289/25 од 15.10.2025. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет овог спора је обрачуната законска затезна камата због доцње у исплати разлике између исплаћене и припадајуће зараде за период од 01.11.2014. године до 30.09.2021. године у износу од 82.373,94 динара.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП. У конкретном случају, одлука о тужбеном захтеву који се односи на углавничену камату за период доцње не одступа од досадашње праксе суда. Тужена није приложила правноснажне судске одлуке у којима је другачије пресуђено у истој чињенично-правној и материјално-правној ситуацији. Спорно правно питање није од општег интереса или интереса равноправности грађана. Нема ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 08.05.2024. године, а вредност предмета спора је 82.373,94 динара.

С обзиром на наведено ради се о спору мале вредности у смислу члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**